



PARET DE LES GRALLES

G.A.M. (MD-) 95m

Oberta el 1980 per J.Corral i E.Pujol.

Xemeneia evidentíssima a l'extrem de la Paret de les Gralles. Escalada interior pràcticament desequipada. Roca trencada a la primera tirada i bona a la resta. Via d'estiu.

Material: 12 cintes, joc de Camalots fins al #3, petit joc de tascons i bagues. Opcionalment algun tricam.

La Paret de les Gralles és potser l'única paret del Montsec escalable encarada al nord. D'aspecte més aviat tètric, hi destaca la clàssica Terra Lliure, repetida regularment. A l'extrem esquerra, pràcticament tancant la paret hi trobem la interessant xemeneia GAM.

D'una lògica primària, donada per l'eloqüència de la cicatriu que ressegueix de baix a dalt, ofereix 4 tirades pràcticament desequipades però de bon protegir. La roca, excepte a la primera tirada més aviat deplorable, és pou compacte malgrat l'aspecte. Escalada interior i obaga esdevé un bon destí pels mesos caniculars.

- Via: GAM
- Zona: Paret de les Gralles
- Dificultat: V+ (MD-)
- Dificultat obligada: V+
- Llargària: 95 metres
- Grau d'exposició: Mitjà
- Grau de compromís: Alt
- Equipament: Pràcticament desequipada
- Material: 12 cintes, joc de Camalots fins el #3, petit joc de tascons i bagues. Algun tricam opcional
- Orientació: Nord
- Valoració: ***

Aproximació:

Des de Camarasa prenem una pista direcció a l'Ermita de Sant Jordi (indicat). Un cop a l'alçada de l'ermita continuem a la dreta durant un kilòmetre més aproximadament fins uns camps de conreu. Seguim vers el nord per una petita vall per després remuntar la carena seguint les fites, passem una primera instal·lació de ràpels marcada amb una pedra vermella i continuem fins la propera canal on trobarem els ràpels que ens deixen a peu de via.

La via:

La primera tirada és la més delicada per la qualitat de la roca. Bàsicament en diedre, amb una petita panxa a la meitat.

El segon llarg, més agraït té el pas clau per entrar a la xemeneia que domina. La segona reunió la fem a un còmode replà al peu de la xemeneia somital, ja totalment interior però de dificultat molt raonable. La darrera tirada és curta i va horitzontal fins trobar el pas més franc per sortir de la paret.

Descens:

Inexistent. Desfem el camí d'aproximació.